Set y dyddiau'n estyn

Mae'r Nos yn Ddu

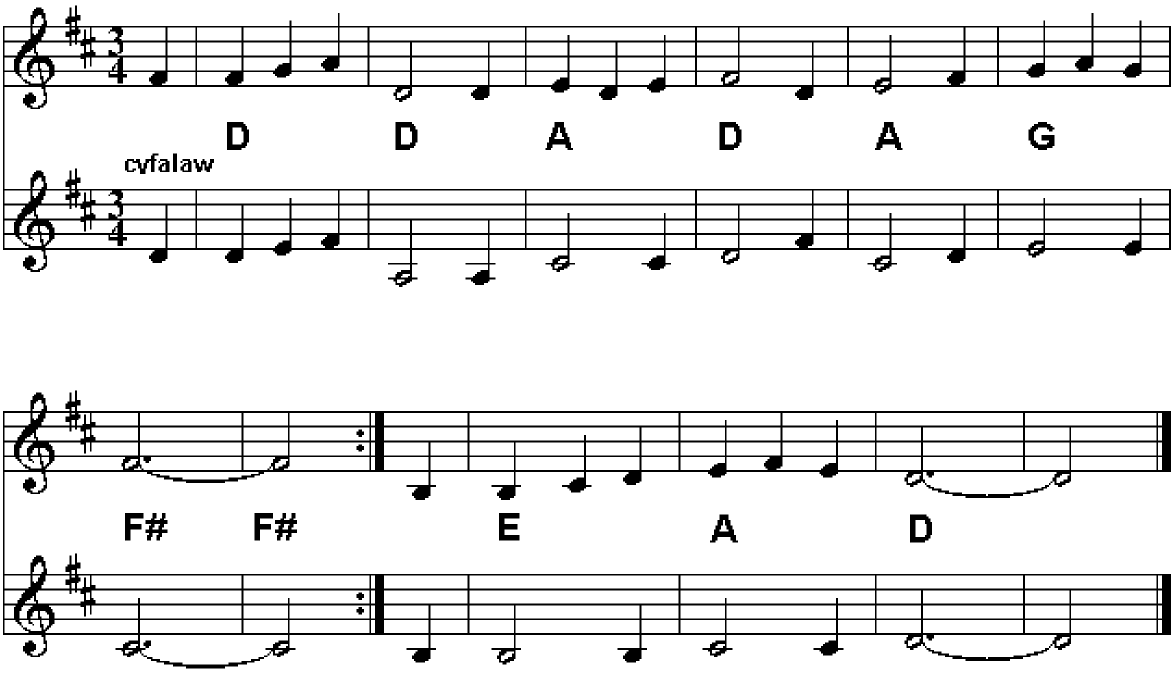

Trefniant Meurig Williams

1. Mae’r nos yn ddu, a gwynt nid oes, un seren sy’n y nef,
A ninnau’n croesi maes a bryn i’r fan y gorwedd ef,
Holl obaith dyn yw ef.

2. Nid oes ogoniant yn y fan, dim ond yr eiddo ef,
A’r golau mwyn ar wyneb Mair fel gweddi tua’r nef,
O galon mam i’r nef.

3. Nid mangre geni t’wysog yw, nid man i lawen lu,
Er hynny, clywodd nef a llawr ganiadau’r engyl fry,
Orfoledd engyl fry.

4. O faban glân, mor brudd yw’n bron gan wae sy’n gwywo’n gwedd:
O canwn iti’r bore hwn ganiadau newydd hedd,
Ganiadau bythol hedd.

Alawon fy Ngwlad

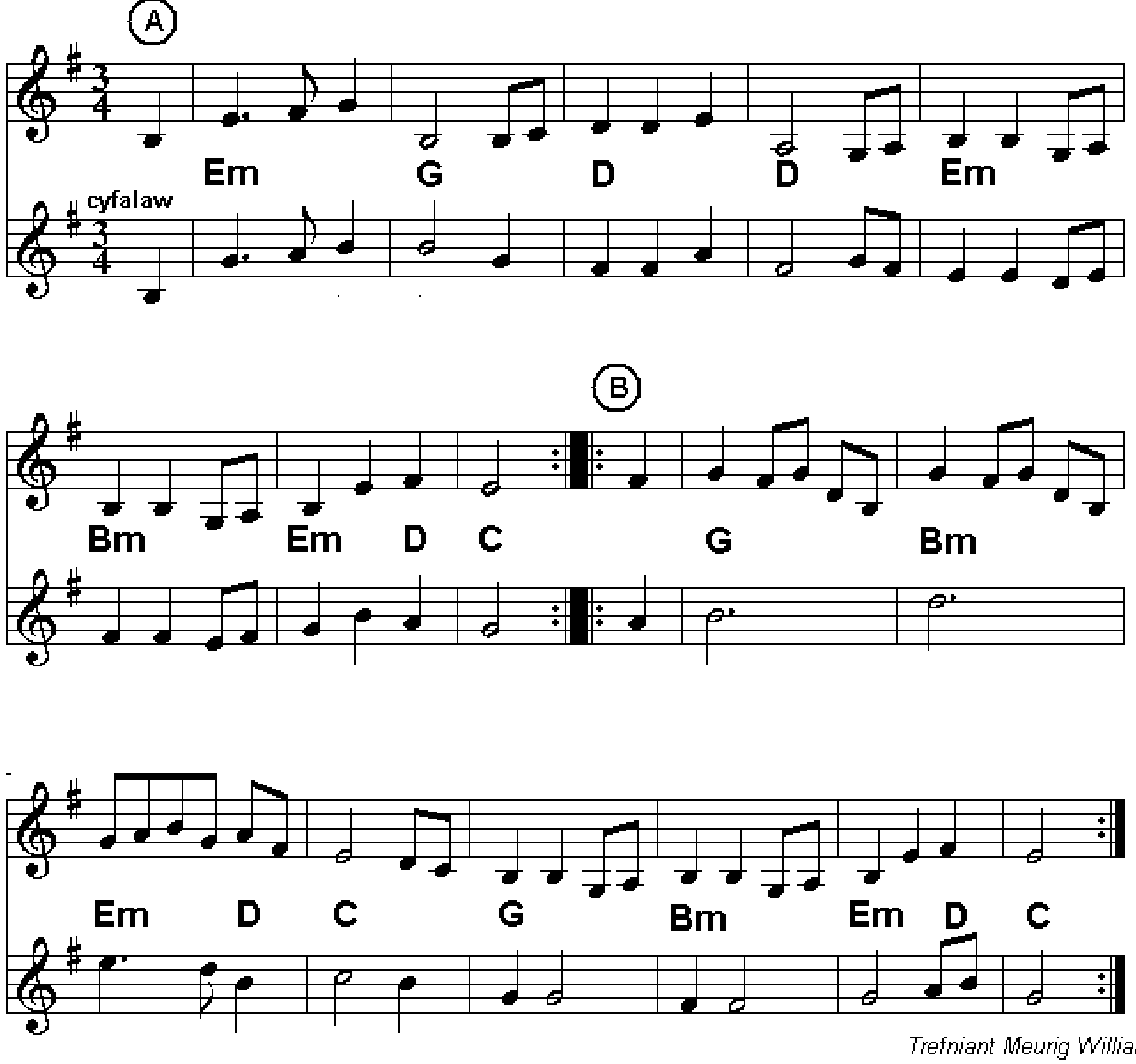

Trefniant Meurig Williams

1. Alawon fy ngwlad sy'n denu fy mryd
Rwy'n canu, rwy'n canu, er gwiethaf y byd.
Eu seiniau sydd bedd yn nyfnder bod oes,
Rwy'n canu, rwy'n canu er gweithaf pob croes.
Telyn hoff Gymru, dy dannau sydd hen,
Ti wnaethost ti brudd-der y glaf wisgo gwên.
Henaid athrylith y buost cyn hyn,
Peroriaeth y Cymry wna'r llygaid yn llyn.

2. Bu amser pan oedd tywysogion ein gwlad
Yn canu, yn canu wrth arwain y gad.
A llawr hen fardd â'i awen yn llu
Fu'n canu a chanu yn beraidd mewn bri.
Miwsig y bryniau fo'n ennyn y tân
Mae meibion hen Gymru heb golli eu cân.
Cofion fy nhadau sy'n felu i mi,
Boed telyn ac awen mewn llwyddiant a bri.

Y Pibydd Du

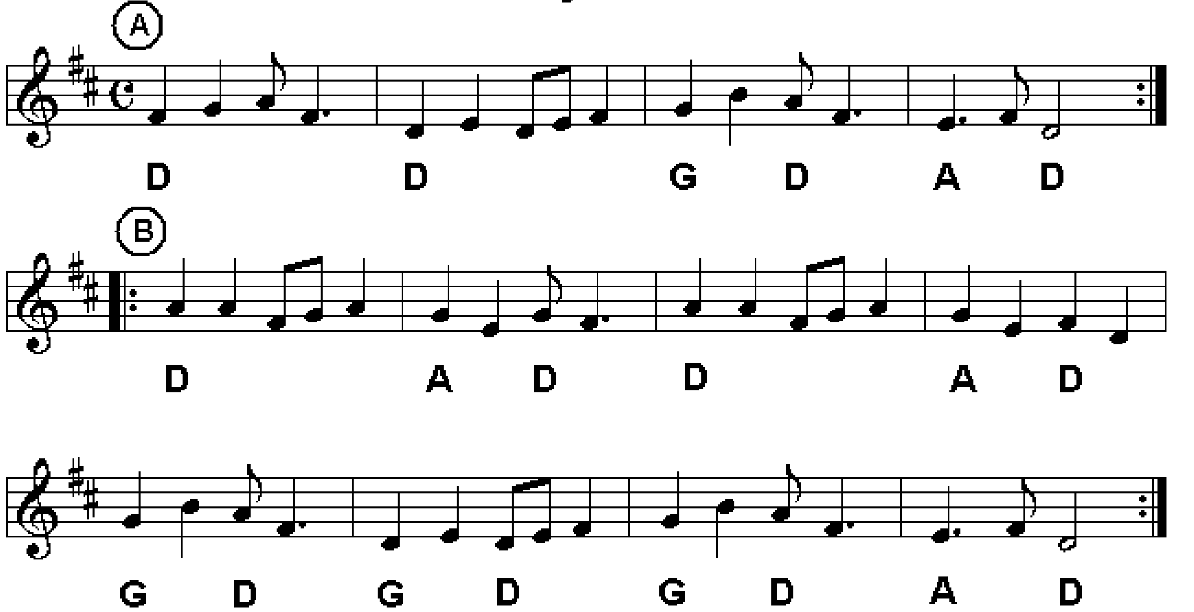

Trefniant Meurig Williams